

на 9-юния превратъ, класовитѣ пролетарски организации имъ подаваха ръка за общо действие. Предложения за единенъ фронтъ до фашизирани вече ръководства! Тежкото, неизживяно още тѣснашко минало на партията се проявяваше и въ неправилното разбиране и прилагане тактиката на единния фронтъ.

По сѣщия начинъ, „отгоре“, се провежда единниятъ фронтъ и на учителския секторъ. Организацията на учителитѣ и служителитѣ по Нар. Просвѣта презъ 1922—23 год., дори и следъ 9 юний, неморно отправя апели и предложения до управителнитѣ тѣла и конгреситѣ на БУС и КУС за общи акции и за обединение на третитѣ учителски организации, и съ „съжаление“ констатира отхвърлянето имъ.

Така на 5. IX. 22. О. у. сл. пр. кани управителнитѣ комитети на БУС и КУС на обща срѣща, за да изработятъ планъ за общо действие. Упр. комитетъ на БУС замълчава и не отговаря на поканата, а КУС отговаря уклончиво. Все пакъ още презъ сѣщата година, отъ името на XIII си конгресъ О. у. сл. пр. изпраща до XXIV конгресъ на БУС писмо, съ което му предлага да се предприеме обща акция отъ страна на всички учителски организации: за подобрене на материалното положение, обезпечаване служебния стабилитетъ и гарантиране коалиционното право на учителитѣ. Писмото е било поднесено на бюрото на бусовския конгресъ отъ специална комисия, избрана отъ конгреса на О. у. сл. пр., обаче бюрото на конгреса на БУС, което бѣ допускало и приело приветствията на делегациитѣ отъ името на разни „родолюбиви“ реакционни организации, като „Съюза на запаснитѣ офицери“, чрезъ генералъ Лазаровъ, на съюза на поповетѣ и др, отказва на делегацията да поднесе приветствията на конгреса отъ името на 3500 учители и учителки. Следъ 9 юний БУС вече обявява предложенията на О. у. сл. пр. за обща борба, като „безпредметни“ (гл. в. „Учителска искра“ бр. 37 отъ 1923 год.). Бусовскитѣ водачи, както и тѣзи на КУС, имаха вече своята фашистска власт, която тѣ посрещнаха съ ликуване, следъ като най-активно бѣха подготвили и подпомогнали нейното идване.

По-ръзкото и пренебрѣжително отношение на БУС спрѣмо предложенията на О. у. сл. пр. се обяснява съ основателния страхъ и съ котерийнитѣ усилия на презрената отъ работничеството „социалистическа партия“, да запази влиянието, което все още има срѣдъ учителството. При общитѣ учителски акции, каквито се предлагаха отъ О. у. сл. пр., БУС неминуемо би разкрилъ истинския си ликъ на агентъ на фашизма срѣдъ учителскитѣ маси и би ги отблъсналъ отъ себе си.

Следъ унищожението на О. у. сл. пр. отъ фашистката 9-юнска власт, въпросътъ за каквито и да е акции се сема отъ дневния редъ на учителското движение. „Тѣ сѣ вече безпредметни“. Въпросътъ, обаче, за обединението на останалитѣ две фашистки организации продължава да се разисква нескончаемо въ тѣхния печатъ, дружествени събрания, конференции и конгреси. Опити за обединението на КУС и БУС сѣ правени още преди войнитѣ. Следъ това въпросътъ за обединението е билъ повдигнатъ и презъ 1920 г., като и до